

Реферат на тему: "Життя і творчий шлях Романа Івановича Іваничука"

Роман Іваничук

ЖИТТЯ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ РОМАНА ІВАНОВИЧА ІВАНИЧУКА

Відомий український письменник Роман Іванович Іваничук народився 27 травня 1929 року у селі Трач, тепер Косівського району івано-Франківської області.

Хай не вирішальне, а все ж – дуже суттєве значення у формуванні саме художнього розуміння Р.Іваничука мала "географічна прив'язка" його дитинства". Коломийщина, й сама Коломия в 30-их роках була особливо жадібною й довірливою до художнього слова. Це все формувалося під впливом того ж Франка, Стефаніка, Кобилянської. Батько Романа, Іван Іваничук, був людиною сільською, та із своїх дітей він хотів зробити досвідчених і мудрих інтелегентів. Він хотів бачити свого молодшого сина справжньою високоосвідченою особистістю, яка тверезо оцінює події і справді розуміє життя. Можна сказати, що він таки добився свого. Але він не був винятком. Бачити і свого сина, Д.Павличка, чесною і тямущою людиною хотів і простий сільський вчитель Стопчатова В.Павличко. Тож не випадково звела коломийська гімназія двох гуцульських хлопчаків: Романа і Дмитра.

Адже й справді невідомо, як би склалися їх долі, коли б не зішлись ці два майбутні художники слова у гімназійному класі, коли б ще в юності не "підсвітили" один одного спрагою самопізнання та самоствердження.

Невідомо, чи мала б наша література сьогодні і поета Павличка і прозаїка Іваничука, якби їхні долі не пересіклися ще в дитинстві, якби вони не мали один одного за близький, відчутний, реальний взірць, шануючи один одного і людські чесноти, і творчі успіхи, і невдачі, і навіть те, що категорично їх різнить.

Після навчання вони розійшлися. Іваничук подався до армії. Після трирічної служби в рядах Російської Армії він, під впливом свого давнього і вірного друга, уже знатного на той час у Львові Дмитра Павличка, вступає до Львівського Університету на факультет української філології. У 1957 році Іваничук закінчує цей заклад, учителює, з 1963 по 1990 рік працює у редакції журналу "Жовтень", який з 1990 року переіменовано на "Дзвін", завідує відділом прози.

Мають хочеться зазирнути в літературні першовитоки романа Іваничука:

Прозаїк, лише почав друкуватись, а це сталося у 1954 році, зразу првернув до себе увагу як читача, так і критики. Можливо через те, що письменник щоразу показував себе по-різному, не повторюючись у в кожній наступній новелі.

Іваничук є автором багатьох новел: "Прут несе кригу" (1958), "Не рубайте ясенів" (1961), "Під склепінням Храму" (1961), "Тополина заметіль" (1965), "Дім на горі" (1969), "Сиві ночі" (1975).

Його найвідоміша трилогія "Край битого шляху" (19640).

Повісті: "Місто" (1977) і "Сьоме небо" (1985), в яких показано боротьбу українського народу за визволення західно-українських земель від чужоземного панування.

Два його просто прекрасні твори "Журавлиний крик" (1968 опубліковано 1988) і "Шрами на скалі" (1987) дуже відомі. В останньому романі постає образ Івана Франка. Автор був удостоєний Шевчен-ківської премії за два твори "Вода з каменю" (1982) і "Четвертий вимір" (1984). Нагородження відбу-лося у 1985 році.

Коли Іваничук надбав певного творчого досвіду , а це було у 60-их роках , Він, несподівано для читача звертається до історичної прози. Він заглиблює свій письменницький в часи давноминулі, як пристрасний сучасник, мислитель і патріот свого народу. Така проза швидко приносить автору заслужене визнання.

Найвидатнішим романом Іваничука є роман "Мальви" (1968) - розповідь про трагічезі сторінки минувшини українського народу. В творі письменник глибоко розробив тему яничарства, зречення рідного народу , батьківської землі. Роман перегукується з романом Ч. Ацтанатова "І понад вік триває день" або "Дуранний полустанок" , де зображаються такі ж явища зради і її викриття.

За цей роман автора дуже довго переслідували. Події роману розгортаються на тлі відродження української державності під проводом Б. Хмельницького, а також містять неперестійний матеріал з тогочасної історії Криму і Туреччини.

Історичній прозі письменника притаманні гостросюжетність,оригінальність стильових прийомів , поєднання елегантної художньої фантастики, коріння якої у фольклорних джерелах, з правдою факту , науковою достовірністю.

Ряд творів автора перекладено на білоруську , російську , литовську , грузинську , польську та інші мови.